

Publicerad 2015-03-25 07:07 av Peter Stjerngrim

Nu fattas bara den dig som är ämnad för mig

nära tätt intill här hos mig ...

Det är inte på grund av dig ...

... det ännu finns

hopp om framtid

här och nu

för den som

finns kvar

av den mig

jag allt jämt minns ...

Nej,

det är huvudsakligen

beroende av

den jag är

och alltid har varit

som individ och person ...

... men också

för att det finns

rätt många du ej vet om

som ännu den mig

som fanns innan dig

fortfarande minns ...

Om

jag bara klarar av

den tid som är kvar

intill dess att

de som mig i ditt grepp

under rätt många år

hållit kvar

ej längre är

lika beroende av dig

och det du kan ta dig till

om de visar på

hur mycket de behöver mig ...

... alltjämt

nu som då ...

Då kommer din tid
i mitt liv
vara om inte helt
så åtminstone
mer än tillräckligt förbi ...

Och en ny livsmorgon
får åter chansen
att börja gry ...

... inför den första dagen
på resten av min framtid ...

En framtid
du bör planera i tid
då du inom dig
redan sedan länge vet
att du kommer behöva fly
för ditt liv
om du vill undvika
den återkoppling
som Universums
lagen om tre
väntar på att till dig åter ge ...

Jag har inte haft
och har så icke heller nu
eller inför framtiden
några planer på
att ge igen
för allt det du gjort mot mig ...

Tänker ägna min tid
till att återuppbygga mitt liv
och bry mig om
dem jag älskar, tycker om
och verkligen bryr mig om ...

Kommer inte ens
att efterforska eller följa upp

vad som händer dig
utan möta framtiden
utan att någonsin mer
behöva se mig om
för att hålla koll
på vilka planer
du lagt upp för mig
som jag blott kunnat ana
men inte fullt ut förmått se ...

Det enda som är lite trist
är att även om du
till mig kommer
för att om min förlåtelse
och eller stöd böna och be ...

... så lär jag ej
lyfta ett finger
för att det du behöver
till dig någonsin mer ge ...

Kommer bli svårt
för mig att låta bli att le
när du drabbas fullt ut
av lagen om tre ...

Men det kan jag
mig själv förlåta
utan någonsin
över det komma att gråta ...

Och jag vet rätt många fler
som kommer att göra likaså
då de under alla år
vetat om och bevittnat
allt som varit och hänt ...

... men ej kunnat förmå
sig till att stå upp för mig
gentmot dig mer bestämt ...

... av rädsla inför
de konsekvenser det får
när man emot din vilja går ...

Bara tanken på
att jag är på väg
mot en chans
till en helt ny livets vår
gör att jag rätt
lätt njutbara rysningar får
i varje litet skrymsle och vrå
inom hela mig ...

Även om det
lär ta en del tid
att läka fullt ut
alla de sår
du genom åren
förorsakat mig ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten